

NICHITA DANILOV: *POEME / POÈMES*

traduit par **Emanoil MARCU**

DIN TIMP ÎN TIMP

Stă în umbra mea cel a cărui umbră sînt eu.
Mă privește în ochi și își clatină
încetîșor capul. Tot sîngele i s-a scurs din față,
e palid într-adevăr ca un mort
și abia își mai ține pleoapele întredeschise.

Din timp în timp își clatină capul.

Stă în spatele meu cel a cărui umbră sînt eu
și-mi sprijină spatele. Umbra i s-a scurs
de pe trup și trupul i s-a înnegrît tot ;
dacă ar bate un pic de vînt
s-ar prăbuși în cenușă.

Stă în spatele meu și își clatină încetîșor capul.

... Eu stau pe un scaun înalt,
la o masă neagră de joc. Amestec cărțile
și fumez o țigară. În jurul meu e un cîmp gol.

Bate un pic de vînt și-mi clatină capul.

DE TEMPS EN TEMPS

Celui dont je suis l'ombre se tient dans mon ombre.
Il me regarde dans les yeux et hoche
doucement la tête. Le sang a fui son visage,
il est livide tel un mort,
à peine garde-t-il les paupières entrouvertes.

De temps en temps il hoche la tête.

Celui dont je suis l'ombre se tient derrière moi
adossé à mon corps. Son ombre a fui son corps
et tout son corps s'est noirci ;
le moindre coup de vent
le ferait s'écrouler en cendres.

Il se tient derrière moi et hoche doucement la tête.

... Je suis devant une table de jeu,
sur une chaise haute. Je mêle les cartes et je fume
une cigarette. Autour de moi il y a un champ vide.

Un coup de vent m'ébranle la tête.

BAIA DE ABURI

La o măsuță joasă stau liniștit și-mi beau ceaiul.
Ceialți își fac
baia de aburi : privesc trupurile lor goale
cum trec prin fața mea și dispar dincolo
învăluți în nori de abur și fum.
Din pricina aburului nu mai văd nimic. Doar
cîte un braț, cîte un umăr desprins parcă
de tot restul trupului. Cîte un profil aburit,
un tors, un sîn,
un picior grațios de femeie.
Ce trup ciudat aș alcătui, ce idol –
mă gîndesc – strîngînd la un loc aceste fragmente.
Picioare goale de femei se îndepărtează
pe dalele reci din care se ridică aburi în valuri subțiri.

... Dar ce caut eu aici, în mijlocul lor,
îmbrăcat într-un costum negru de seară, la această
măsuță de joc, unde stau liniștit
și-mi beau ceaiul?

LE BAIN TURC

À une table basse, je bois tranquillement mon thé.
Les autres prennent
leur bain de vapeur : ces corps nus, je les vois
passer devant moi puis disparaître au delà,
enveloppés de nuages de vapeur et de fumée.
Aussi ne vois-je plus rien. Quelques bras
seulement, une épaule comme détachée
du reste du corps. Quelque profil embué,
un torse, un sein,
une jambe délicate de femme.
Quel corps étrange, quelle idole pourrais-je
créer à mettre ensemble tous ces fragments !
Des pieds de femme, nus, s'éloignent sur les dalles
froides dont montent des vagues fines de vapeur.

... Mais qu'est-ce que je cherche ici, parmi eux,
vêtu d'un complet noir de soirée, à cette
table de jeu, où je me tiens tranquille
et bois mon thé ?

PEREGRINARE

Încotro te duci suflete
cu geamantanul acesta de apă?
În el am închis oceane și mări
îl duc cu mine în lună.

Încotro te duci suflete
cu geamantanul acesta de apă?
În el am îngrămădit valurile
copacii păsările și iarba
în el am împăturit norii și vântul
Îl duc cu mine în lună.

(... Acolo nu-s oceane nici mări
nici nori să răsfrîngă-n adîncuri
nici iarbă nici vînt și nici cîntec de păsări.
Le duc cu mine în lună).

Încotro te duci suflete
cu geamantanul acesta de apă?
În el am închis Rîul acesta de somn
în el am închis noaptea și întunericul
Le iau cu mine în lună...

PÉRÉGRINATION

Où t'en vas-tu, mon âme,
avec cette valise d'eau ?
J'y ai enfermé océans et mers
je l'emporte avec moi dans la lune.

Où t'en vas-tu, mon âme,
avec cette valise d'eau ?
J'y ai entassé les vagues
les arbres les oiseaux et l'herbe
j'y ai plié les nuages et le vent
Je l'emporte avec moi dans la lune.

(... Là il n'y a ni océans ni mers
ni nuages se mirant dans les abysses
ni herbe ni vent ni chant d'oiseau.
Je les emporte avec moi dans la lune.)

Où t'en vas-tu, mon âme,
avec cette valise d'eau ?
J'y ai enfermé cette Rivière de sommeil
j'y ai enfermé la nuit et le noir
Je les emporte avec moi dans la lune...

LIED (I)

Mîinile noastre se-amestecă-n ceață:
care sînt ale mele,
care sînt ale tale?
Toate sînt ale mele,
toate sînt ale tale,

toate sînt ale tale...

Mîinile noastre se-amestecă-n ceață:
în amurg, fereastra
se zguduie de frig.
În amurg, ușa se cască între ferestre.
toate sînt ale mele,
toate sînt ale tale,

toate sînt ale tale...

LIED (I)

Nos mains se mêlent dans le brouillard :
quelles sont les miennes,
quelles sont les tiennes?
Elles sont toutes miennes,
elles sont toutes tiennes,

elles sont toutes tiennes...

Nos mains se mêlent dans le brouillard.
Au crépuscule, la fenêtre
tremble de froid.
Au crépuscule la porte baille entre les fenêtres :
elles sont toutes miennes,
elles sont toutes tiennes,

elles sont toutes tiennes...

LIED (V)

Visa mereu aceeași imagine: un pat alb
înconjurat de crini negri și în mijlocul lor
un trup alb, înaripat de femeie.
Mereu un pat alb plin de crini negri
și în mijlocul lor un trup gol
de femeie, căruia îi creștea
mereu, mereu gâtul : căruia – căzut
în genunchi – îi săruta mereu, mereu gâtul.

LIED (V)

Il faisait un seul et même rêve : un lit blanc
entouré de lys noirs avec au milieu
un corps tout blanc, ailé, de femme.
Toujours un lit blanc rempli de lys noirs
avec au milieu un corps nu
de femme, et dont le cou poussait
encore et encore : et dont il embrassait –
tombé à genoux – encore et encore, le cou.

POEM ÎN O

Acum când sîngele meu s-a preschimbato
în apă vino să te scalzi seara
în lumina astrelor pure pleoapele
mele vor rămîne închise pe veci

ca doi lotuși calmi și palizi
pe atît de negre pe atît de negre ape. O!

POÈME EN Ô

Maintenant que mon sang s'est changé en eau
viens t'y baigner le soir
sous la clarté des astres purs mes paupières
resteront fermées à jamais

comme deux nymphéas calmes et pâles
sur les si noires les si noires eaux. Ô !

NOUĂ VARIATIUNI PENTRU ORGĂ

« Căci, într-adevăr, partea bună a tuturor lucrurilor poate fi exprimată prin multe cuvinte, prin puține sau chiar prin nici unul, dat fiind că despre ea nu putem vorbi și nici nu avem cunoștință, iar ea transcende totul în chip supranatural, manifestându-se fără ocolișuri și pe de-a întregul celor care depășesc atât lucrurile impure, cât și cele divine, ridicându-se pe culmile cele mai sfinte, părăsind lumina divină și sunetele și cuvintele cerești, cufundându-se în întuneric, acolo unde se află cu adevărat cel ce stă deasupra tuturor lucrurilor. Și spunem că această parte nu este nici suflet, nici rațiune... Nu este număr, nici ordin, nici mărime, micime, egalitate, neegalitate, asemănare, neasemănare... Nu e nimic din ce aparține non-existenței și nici din ce aparține ființei : ființele nu o cunosc, așa cum este în sine, cum nici ea nu cunoaște ființele așa cum sînt. »

DIONYSOS Areopagitul

NEUF VARIATIONS POUR ORGUE

« Car, en effet, la bonne partie de toutes choses peut être exprimée en beaucoup de mots, en peu de mots et même en aucun mot, puisque nous ne pouvons en parler ni en savoir rien, et que naturellement elle transcende tout, se manifestant directement et pleinement à ceux qui dépassent les choses impures autant que les choses pures, s'élevant sur les cimes les plus saintes, en quittant la lumière divine et les sons et les mots célestes, en plongeant dans les ténèbres, où se trouve en effet celui qui est au-dessus de toutes choses. Et nous disons que cette partie-là n'est pas âme, ni raison... Elle n'est pas nombre ni ordre, ni grandeur ni petitesse, ni égalité ni non-égalité, ni ressemblance ni dissemblance... Elle n'est rien de ce qui appartient à la non-existence ou de ce qui

appartient à l'être : les êtres ne la connaissent pas telle qu'elle est en soi, de même qu'elle ne connaît pas les êtres tels qu'ils sont. »